

סילאן דלאל

שלושה שירים

שימורים

ספור על זו שרוצה ללכת לאבוד, יום אחר.
 על נזירות שרגליהן שפופונים חלקים,
 על רעל בירק.
 קורים צעירים מצטנפים צמודים
 בנפילות קטנות, בטביעות אל תוך החול.
 ברטיסי ברכה מחכים על המדרג,
 מראות מקשתות בקמוריו של פלסטיק כסוף.

...

החלל מתמלא קטיעות שלווות כמו טפטוף עדין.
 (לאכל את המחר הזה)
 בקר רטב נפלט מן המזגן בין הפתחים,
 חבילות מאחרות להחליק על השטפון.

פרכוסים, עויתות גרוניות עמומות,
 זו דרך קשה לומר נעים.

...

פורשת ברבים מודות על העשב האפור,
 נמוגה עד כדי העתקים מנירות עתון, תני דיו עזים
 למתאר, קדושים של חול. האפק, הוא נפרם ונרדם
 בסיומו של חצי גליון.

ויש לי רשימת הסברים מלאה
 על כמה מתבגר היה המשפט

לא היתה זו השתיקה של השקט
היתה זו השתיקה שלי עצמי.

כמה נכון.

...

העקבות עוד רצופות בקלפות ביצים
והן אינן ואינן ואינן.
טיוול של אתמול בלילה,
פסיפס שקראתי לו ים של סרדינים.
ידעתי מה הטעם.

עוד לפני שפתחתי את הפה
הכוכבים נעלמו.
ככה זה.

פטוניה

לפני שנתיים נקראתי על שם פרח
(לראשונה בחיי)
שכבנו אז בגנה ואולי
צ'לנו אחד לתוך השניה
אני לא בטוחה, הקשבתי לסקס פיסטולז
עמק בראש אבל
נראה לי שהוא
שמע את הזאונדס
וזה לא באמת היה חשוב כל כך,
רק פסיק קטן ושקט בכרכה בזהקת
וגדושת עלים צפים,
רק שהרגשתי באותו רגע
שיש ביכלתי לאחז בכל
הקטנים האלו,
לכונן אותם
ולנשם.

לעבור

לא תוכל לעבור
אותו מבלי לחצות אותו
או שנגיע אליו
ונשרף
אותו

עד שישאר בחתיכות
מפחמות, מפזרות
צפות (דגים חולים)
על שפת הנחל,
ונשתק יחד אתם.

שוככת ומשחירה את
החלל הקטן בנשימתה
הכבדה
מביטה למעלה, שיר ערש
על האדמה היקרה
שנלקחה מחבוקי האוהב.

משחבקתי אותך בזכרוני
עלי לקלף כל שאר
ושארית
מבין אצבעותי
(קרוימי שחיה עדינים)
פן תוכל אתה
להתקיים כאן.